

GHIMPELUL

Un esemplarŭ

Acestă foaie eșe odată pe septemână

DUMINECA

Abonamentele se facŭ în passagiul român No. 9—11 și la Administrațiunea ȋariului Românulŭ, iar prin districte pe la corespondenții sŭi saŭ prin postă, trâmîțendŭ și prețulŭ.



55 parale.

PREȚULŪ ABONAMENTULŪ.

Pe an pentru capitală.	28 sfaņfi.
pe jumătate an.	14 »
pentru districte pe an.	32 »
pe 6 lune.	16 »
pentru străinătate.	44 »

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. **CONSTANDIN STOENESCU** GIRANTE ȘI ADMINISTRĂTORE.

TELEGRAME

SERVICILLŪ PARTICOLARŪ ALŪ GHIMPELULŪ.

Pesta, 14 Decembre. Comitatułŭ Seghedinulułŭ vŕdŕndŭ cŕ Românii a respins pe Bolliac de la deputăție, eł Ungurii, 'l-a alesŭ în unanimitate, ca să dovedescă până unde merge recunoscința Ungurilorŭ și ingratitudinea Romanilorŭ, vis-a-vi de serviciurile făcute de D. Bolliacŭ.

Roma, 14 Decembre. Papa s'a logoditŭ cu armata francesă. Cununiile se vorŭ face la primăvară. Nu se scie încă cine va fi nașulŭ!

REVISTA POLITICĂ

Alegerile aŭ inceputŭ în tŕtă țerra și urmesŭ cu iuteala vapŕrei. Dacă negreșit, după cum se cuvine, vom pune cređemŕnt la cele ce ne spune *gura adevŕrului*, organulŭ boerescŭ *Țerra*, partitulŭ guvernamental-stacojiŭ, se afundă din ce în ce în crime și fără de-legi. La Piatra, prin arbitragiulŭ prefectulułŭ, a făcutŭ să cadă nobilulułŭ și de bunŭ neamŭ coconu Gr. Balș, omulŭ care a sacrificatŭ pentru *Țerra* totŭ, afară de durdulia sa burtă. La Tirgoviște, totŭ prin ilegalitați s'a preferatŭ unŭ popă, de satŭ ilustrulułŭ fiŭ alŭ marelui cafegiu sŕu baș-cafegiu alŭ reposatulułŭ Gr. Vodă Ghica. La Brăila, s'a alesŭ unŭ fostŭ-cărciumarŭ în loculŭ monseniorulułŭ Blaremburg, ilustrațiune contimpurană, unulułŭ din triumvrii *Țerii*. Și totŭ mai cutesŭ domniŭ de la guvernŭ a se numi liberalŭ și patrioțŭ! Ce rușine! D-lorŭ aŭ uitatŭ că familia Balșilorŭ e o celebritate în Moldova, și că lovindŭ p'unŭ Balș lovescŭ Moldova întręgă, de la Chiconu Leib Cahana până la jupănu Ițicu Perciunenberg, hangiu de la Podu-Ieloi! Și mai ȋicu că sunt pen-

tru unire! Balșit, domnilorŭ stacojiŭ, aŭ datŭ Moldovei unŭ całmacanŭ, care și a lăsatŭ numele nemuritorŭ, și totŭ unŭ Balș, a suferitŭ martiriulułŭ în timpulŭ lułŭ Cuza, pentru că voise a se sacrifica, sacrificăndŭ-și chiar amorulŭ propriŭ, până a se înjosori a priimi din mână unŭ ciutac de turecŭ, domnia Moldovii, lăsăndŭ D-lułŭ Suțu pe a Valahiei. Sublimă abnegare conformŭ cu principiulŭ boerescŭ: totulŭ pentru *țerra*, nimicŭ pentru densii.

Respingeți capacitați netăgăduite, ca să le înlocuiți cu nulitați, respingeți patriotismulułŭ încercatŭ ca să-lŭ înlocuiți cu *frunđă-verde*. Ast-felŭ ați făcutŭ cu frații *cafegii*, dintre cari unulułŭ a mersŭ cu sacrificiulŭ până a priimi zapcirliculułŭ de lângă Mărcuța; ast-felŭ cu Monseniorulułŭ Blaremburg flŕoia Finlandesă, care a venitŭ să rŕsară spre podŕbă în grădina României; ast-felŭ cu Aristică alŭ Băbachi, băiatŭ care s'a jertfitŭ studiulułŭ în streinătate, care dormea cu capulŭ pe jus-civilis în locŭ de pernă, purta jus-romanum în mână pe drumuri în locŭ de bastonŭ, dejuna cu pandetele, și prăđea cu nuvelele lułŭ Justinianŭ; ast-felŭ cu bătrănułŭ Cesar care s'a sacrificatŭ pentru o corŕnă, ca să pŕtă și România să se împodobescă în ȋile de gală, fie chiar cu scule unguresci; ast-felŭ în fine cu bei-zadeaoa cea generŕsă, care plătesce din pungă birjele alegătorilorŭ ca să vie la alegeri, nu dŕră cu vre-unŭ scopŭ reŭ, ci numai din principiulułŭ de a face pe cetățeni să-și exercitese dreptulŭ electoralŭ, respalatindŭ acestă chieltuială cu unŭ votisorŭ. S'apoi, după cum ne spune ȋiarulŭ *Țerra*, (pe care tre-

să-lŭ credemŭ pe parolă) pe lângă alte merite, candidații respinși de domniŭ roșii, aŭ și meritulułŭ de a fi jucatŭ rolă mare în evenimentele politice din anii trecuți; ast-felŭ negreșitŭ, țerra scie și istoria a înregistratŭ, că dărămarea lułŭ Cuza vine de la *cafegii-bașa* și *Iordăchescu*, fără care nimicŭ nu se făcea. Apoi, de geaba aŭ făcutŭ boerii trŕbă? de geaba aŭ dărămatŭ pe Cuza? de geaba aŭ votatŭ alegerea Domnitorulułŭ Carol I? și nici o deputăție măcar! Dacă serveaŭ, cumŭ aŭ servitŭ până acum pe unŭ Jaltuhin, pe unŭ Duhamel, pe unŭ Budbergŭ, adică pe stăpănułŭ acestora, câte cruci și cordŕne mai priimeaŭ până acumŭ! Apoi de? frumos e? cu cale e! bine e?

Fiindŭ că suntemŭ la rubrica alegerilorŭ, singura rubrică gustată astă-ȋi, se lăsămŭ libertatea condeiulułŭ a alerga pe cŕla de hârtie, și se luămŭ socotela domnilorŭ de la guvernŭ pentru gŕna sistematică ce facŭ și altor celebritați. Pentru ce gonescŭ pe generalulułŭ Florescu care a cuceritŭ Bolgradulułŭ și a trecutŭ cu tŕtă armata eleșteulułŭ de la Floreasca, cumŭ a trecutŭ Napoleon I Rinul? Pentru ce prigonescŭ pe generalulułŭ Tell, care a laudatŭ pre domnulŭ în strune și în organe pe prochimenułŭ glasŭ al 8-lea? Pentru ce catatricsescŭ pe faimosulułŭ și neprihănitulułŭ Manolache Costache, căruia Craioveniŭ îi păstrăză o eternă recunoscință? Boerescu și tovarășia, ŕmeni ai *Țerii*, corifei ai casei Moscu, in-divide născute *spontanŕu*, în împrejurări critice, și pe care 'i dŕre inima de neajunsurile *Țerii*, cumŭ durea în vara anulułŭ trecutŭ pe cei apucați de holeră? Miltiade, în-

vingătorul de la Maraton avut-a elu ore alta resplădire de cătu esiliulu, și genralulu Florescu, invingătorul de la Bolgradu, cată să se console, când ilustratele sale fapte se resplătescu numai cu uitarea.

Aflaramu cu mahnire ca musiu Aristid, unul din triumvirii de la Terra, a fostu arestatu.... Mititelulu!.... și pentru ce?— Pentru ca s'a conformatu cu spiritulu epocii, pentru ca a mușcatu din diplomație, adică a spus un *contra-adeveru*.

Si nu se sfira nici de titula sa de Decanu, nici de diploma sa de *doctoru in dreptu*, nici de teschereaoa partidei nobile, care l'a adoptatu, cumu amu dice care l'a luat de suflet, nici de junețea sa cea frageda, care-i numera anisorii pe două-deci de rose minus foile. Cătu pentru coconu *Pesmetu* (posmagu) nu dicemū nimicū fiindu-că D-lui e bunū numai cu cafea cu lapte.

Terminamū rubrica alegeriloru, și cu densa revista noastră, și lasamū condeiulu din mână cu paraponulu în sufletu și cu lacrimile pe obrazu.... Iubiți lectori! aveți pietate și ne stergeți aceste lacrimi cu câte unu votu pentru care fiți siguri că veți bine merite de la Terra și de la patronii ei.

Pipărușu.

O întâmplare stranie făcu să ne cadă în mână o epistolă boerescă, pe care o comunicamū lectoriloru nostri, cu unica condițiune de a fi discreți, și de a nu mai spune și altora copriinderea ei. Eaca acea scrisore :

Brăila 13/25 Decembre 1867.

Nene Mitică,

Luaiū condeiulu în mână cu lacrimile pe obrazu și cu paraponulu în sufletu, ca să-ți anunțu durerosa mea cadere în douē colege dintēiu ale județulu Brăila, unde mi s'a preferatu unu fostu cărciumaru și unu măceșu, pe care în necazulu meu l'au poroclitu *Trandafir*. Dar bunū e Dumneșeu! imi voiū propune candidatura în tōte colegele acestu județu pēnē voiū cădea cu desăvērșire, și numai atunci voiū veni în sinulu familiei și alū amiciloru nostri politici ca să-mi ștergă ochii de plānsuri. Auđi unu cărciumaru în locul unu ipoohimenū ca mine! Auđi ingratitudine pe păcătoșii de Brăileni! Să mai pofțescă, cându le-arū lua Turcii Brăila să cēră ajutoru de la amicii nostri ca să le-o reia 'napoi. . . . da! . . . coltucū! . . . și D-lorū nu dau nici măcarū unu votu unu pravoslavnicū ca mine. Mē veī acusa pōte, că n'am lucratu cu destulā energie, că n'am întrebuintatū tōte mijlōcele de reușitā? . . . O! nu! le amū sleitū pe tōte, și nici unulu nu-mi a remasū neîntrebuintatū Amū vorbitū, m'amū rugatū, amū amenințatū, amū cheltuitū, amū telegrafatū chiar cum sciți, denunțandū totū felulu de abusuri administrative, și care au fostu și care n'au fostu. La discursurile mele mi s'a respunsū cu hui-deo; la rugăciunū cu risulū disprețulu; la amenințări cu șueratulū; iarū banii mi s'a luatū și nici uā ispravā nu mi s'a făcutū. Totū cam așa mi se pare c'ai pățit-o și d-ta în capitalā. Dar în sfērșitū, iubite nene Mitică, eu lupta cu roșii nu o fiū sfērșitā, ānsā catā să schimbāmū tactica. Alērgā prin urmare d-ta la gazeta jidovescā Echo Danubien, căci cu Speranța mē însărcinū eu, și spune să încēpā a lauda pe guvernū și pe roșii, ca cu modulū acesta să-i compromitemū în fața poporulu, și apoi noi în foile nōstre și ale aliațiloru nostri, să începemū a-i acusa că iarū vorū să vēndā țera la jidani, ca în timpulū dārāmării havri. Aratā lui Maman sārutarū de mână, și spune-i să-mi mai trimitā de cheltuiatā, căci mi-a mēncatū golaniū tōte paralele cu care amū plecatū. Tutulorū membrilorū comitetulu nostru spontanēu salutări, ērā pe bătrānulū Chesar ilū sārutū dulce, cum sārutaī d-ta pe Brătianu în cāmpulū libertății.

P. S. Spune lui Maman să-mi trimitā și o duzinā de batiste căci atātū din cauza guturaiulu, cătu și a plānsulu le amū eșitū în capātū la cele cu care amū plecatū d'acolo.

Nicolau Blanc-Bec.

Pentru conformitate Pipăruș.

ANUNCIURILE GHIMPELUI

La redacțiunea țiarulu *Strecchea*, sub patronagiulū Domnulu I. Lerescu, profesorū, s'a deschisū unu Cantor unde se vinde *Spirit* sau *duh* (duhōre) și *moralitate*. Se dā fōrte eftinū, chiar pe o imamea de ciubiuc (intrebese Hinterholtzer) sau pe o bijuterie de la Resch, după alegere.

Amū đisū Spiritu iar nu *Spiritu*, căci acesta plācēndu-i multū redactorulu acelu țiarū il ține pentru elū, din care adāpānduse în tōte țilele și în dose destulū de măricele și putāndu astū-felū să uite cine este, ce a fostu, ce a făcutu prin țerrā ca ampoiātū, ca zapciū, ca director de prefecturā, și mai cu seamā prin streinātate, pe la Constantinople pe unde a fostu sē invețe carte, se pōtā, đicū, căpāta ideī și cu modulū acesta să injure lumea.

Ca să dāmū o dovadā acestu plin de moralitate redactoru, care e și profesorū, că scimū ce-va carte și mai cu seamā grecește mai multū de cătu dumnealū, fi vomū spune atāta numai în privința țiarulu dumsale *Strecchea*, despre care a vorbitū îndesulū *Ghimpele*, că s'a potrivitū fōrte cu numele redactorulu care este romānū neaōșū trāgēnduse de la *Lera*. *Lera* grecește se tālucese în romānesce *tinā*, *murdāria* și totū ce e mai *scārnavū*; astū-felū dar acestū nume romanisatū nu pōte fi de cătu *Tinescu*, *Murdărescu*, *Scārnavescu*, redactore primaru al *Strecchei* și profesorū, care neavēnd în sine nimicū de curatū ca ori-ce muscă, proprietatea sa este *murdāria*.

LAFURĪ ȘI TALAFURĪ

Țiarulū Terra, spunea țilele trecute că D-lui Mih. Voiculescu, la alegerile coleg. III din capitalā i s'a rumpt mână de către liberali la colōrea de albastru; în No. 28 totū acelu țiarū dice că i arū fi scrintit-o : suntemū siguri că la locū de tocmelā, vor mai lāsa boerii din prețū, și se vor mulțumi pe o huđualā.

Totū în acelu faimosū numērū, organulu velițilorū boeri, comparā pe *Romānulū* cu Caligula, care și a făcutū calolū cōnsolū. Reposatulū Principe Mavrogheni și a făcutū și densulū calulū boerū mare, pentru că boerii chiar de atunci își perduserā semēnța cea bunā.

— Pentru ce, întreba ore cine cu mirare, Ghimpele nu inghimpā și pe *Strecchea*?

— Pentru că nu se potū intilni nici-o datā, căci *Strecchea* avēndū a face numai cu dobitōcele, umblā totū prin grajduri, prin coșare și prin cocine, de unde și culege și espresiunile sale cele curate de surigiū.

Pe Adonisulū de la *Nepārtinitorulū*, foaie incolorā și inodorā ce ese în Craiova, ilū prinde *paracsin* că se dā banchete fārā ca să-lū invite și pe D-lui. Flāmāndulū visēdā codri.

Sāratulū orașū alū Rimniculu a alesū deputatū pe nesāratulū Cițā, ca să-i resplātescā credința sa în cele sfinte. Mai đicā pāgāniū că nu e mare puterea Evanghelii, care a făcutū pe orbi să vadā, pe ologi să umble, și pe musiu Cițā să fie deputatū.

Pipăruș.

NU SCIMŪ DE ADĪ PĀNĀ MĀINE!

Turnați vinū, umpleți pahare!
Voiū sē beaū pān-ce oiū cădea,
Ca sē uitū dureri amare
Ce'mi apāsū inima mea,
Ca sē uitū cā'n lume-aice
Omulū e unū cālătorū,
Ce neconținutū își dice
Cu unū glasū tānguitorū:
«Țiua d'adī e a fiā-cui
Cea de māine-a nimānuī.»

Vinū la sinu-mi, cu 'nfocare
Sē te stringū māndruța mea,
Și 'ntr'ua dulce desmierdare
Sē inecū durerea ta.
Adī esci fragetā, frumosā,
Crini și rose-ai p'a ta fațā,
Iarna morții viforosā
Māine pōte te inghiațā:
«Țiua d'adī e a fiā-cui
Cea de māine-a nimānuī.»

Voi, ce omenirea 'n fiare
O țineți legatā strinsū,
Tirani! ce'n a vōstre ghiare
O rumpeți, de e de plinsū.
Stringeți tare, rumpeți bine
Astādī rōta e cu voi;
Cine scie daca māine
Nu s'o întōrce și la noi?
«Țiua d'adī e a fiā-cui,
Cea de māine-a nimānuī.»

Ce 'nsemnēzā acestū sgomotū?
Aste urlete ce suntū?
Acestū frēmātū, acestū tropotū
Unde'i?... în iadū, pe pāmēntū?...
A! deputații-adunării
Se trintescū și se insultū...
Se batū pe spinarea țerrii,
Care s'apuce mai multū,
«Ei sciū c'astādī e al ori-cui
Și māine al nimānuī.»

Este o tagmā de javre
De zevzeci și de ligniți
Ce, strinși cu ore-cari havre,
Vorū ca sē fimū muscăliți.
În zadarū cerū desunirea
Acesti omeni de nimicū,
În zadarū ne vorū peirea
Căci Romāni totī le đicū:
«Țiua d'adī e a ori-cui
Darū a vōstrā numai nu'i.»

Voi ce ați ținutū curele,
Și apoi prin mișelii
Ați fostu boeri, tari proptele,
Cu câte dece moșii.
Cu haramū ați făcutū stare,
Cu haramū s'a cheltuitū!!
Și adī n'aveți de mēncare,
Pentru că nu v'ați gānditū:
«Țiua d'adī cā 'i a ori-cui,
Cea de māine-a nimānuī.»

Voi ce împărțiti dreptatea
Pentru sume mari și mici,
Faceți, đeu, ca strimbātatea
Sē nu mai fiā p'aici.
Dați dreptatea cu 'nlesnire,
C'astū-fellū sē fie mai rarī,
Domni nārāviți din fire...
Advocații cārligari.
«Țiua d'adī e a fiā-cui,
Māine pōte-al vōstru nu'i.»

Dar voi trintori, țapi cu rase,
Ipocriți afurisiți,
Multū aveți să spargeți case?
Multū aveți sē mai trăiți?

Acum vi s'a bontitu aculă,
 Bună e Dumneșcu cu noi,
 Lua-vară se v'iea draculă!
 O să scăpăm și de voi :
 «Diua d'astădi e a oi-cui,
 Cea de mâine-a v'ostă nu'ă.»

Și tu, scumpă Româniă,
 Ce totu te 'nvêrtesci 'n locu?
 Până cându totu în prunță,
 Nu veți turta ce-alții 'ți cocu?...
 Până cându în letargiă?
 N'arū fi crimă și păcatu,
 Numa din netrebniție
 S'e te 'nhațe *Nasu-brat*?
 «Nu scii c'adi e al fiă-cui
 Și mâine al nimănu.»

Și cându m'ortea furiosă
 Se coboră pe pământu,
 Și cu-a sea mână ososă
 Ne arată-al nostru mormentu
 Buha tristă-n depărtare
 Pe derământure stându,
 Cu-a sea voce cobitōre
 Par-că dice suspinându :
 «Diua d'adi e a fiă-cui,
 Cea de mâine-a nimănu.»

Turnați dar, umpleți pahare!
 Voiu să bea pân-ce oiă cădea,
 Ca să uită dureri amare
 Ce'mi apăsa inima mea.
 Ca să uită că în lume-aice
 Omul e ună călătoru
 Ce necontenitū 'și dice
 Cu unū glasū tânguitorū :
 «Diua d'adi e a fiă-cui,
 Cea de mâine-a nimănu.»

CLEU.

SERMANA VREME VECHIE

PLĂNGERE PATETICĂ A UNUI BINIȘLIŪ.

I.

Sermană vreme vechie, vestită 'n chilipiruri,
 În mi de marafeturi, rușfeturi și gheliruri,
 Bogată 'n evghenie și 'n ciracladiselă,
 În sumă de mansupuri, și în chiverniselă,
 Când dela sta în sinuri, și pe genunche masa,
 Când punga, posanarulū, cămara și chiar casa
 Staū doldora de zaharū, cafele, baclavale,
 Dulcețuri, cozonace, și sumă de locmale,
 Când slujba-era moșie : făcea d'într'ensă stare,
 D'avea everghesia vre unū boerū mare;
 Atuncea, da, atuncea era bine de viață,
 Atuncea era traiulū, atunci simțea dulceață;
 Atunci vedea boerulū cu megalopropie
 Ce falnicū și ce mândru cu marea-ī bārbārie,
 Purta în capū ișliculū, calpaculū, gugiomanulū,
 Binișulū și giubeaolū, șalvariū și caftanulū,
 Taclitulū, șalulū, meșii, papucii și fermenea,
 Și anteriorulū mândru de cuam-cuamulagea.
 Tarabuluzulū falnicū, cu ciucuri de mătase,
 Cu fesulū trasū pe cîafă, cu cefe de totū rase,
 Și cu tatarcă mîndră, avēndū giurū impregiurū,
 Pacea de Rusia de celū mai bunū samurū,
 Fîreturi, gaitane, cămășii de borangicū,
 Hârșia cea mai creată, întinsă pe ișlicū,
 Și pompa, saltanatulū, halaiū de iovanliū,
 Spunea d'eu, că boerulū e mare hataliū
 Atunci subtū aripiōra oi-căru boerū mare,
 Trăiaū sumă de omeni, pe bere, pe mîncare;
 Atunci nu era carte nemțescă, sfrantōsescă,
 Abia știa boerulū ca se se iscălēsca;
 Dar treaba mergea bine, strîngea bani la chimirū,
 Și chiar de câtū boerulū era mai abitirū;
 Intra pe procopselă în curtea boerescă,
 Ţinea cureaolū butci, punea la ciubucū iască,
 Buceate da la masă, turna și de spalātū,
 Ș'adesea răbda palme, era și injuratū,

Darū dupe-unū anū de slujbă. boeru cu-ugurlik,
 Plătea tōte acestea prin vre-unū ciraclik,
 De-era deșteptū, cu minte, smeritū și tapinosū,
 Și de slujea în curte-ī ca căine credinciosū.
 Așa era boeriū în vremea vechie-a lorū
 La cine slujea 'n curte le da câte-unū osciorū;
 Scotēu ciraclū mulțime, pe toți îi procopsea,
 Pe toți care fînuse slăvita lorū curea.
 Sermană vreme vechiă, când casa boerescă
 Gemea de berecheturi, era casă domnescă,
 Te-ai dusū, te-ai dusū departe, și nu te mai găsimū,
 Și fār' everghesia-ți curând o să perimū.

II.

Țiū minte că slujisemū unū anū și jumătate
 În curtea boerescă, cu cinste și dreptate;
 Mergeamū dupe calească, și talere ștergeamū
 Și la Divanū, ș'acesă ciubucu-ī aprindeamū;
 Dar într'o dimineță, când-ī aduceamū cafeaolū,
 Când scuturamū ciubuculū și îi umpleamū luleaolū :
 «Măi, porc-de-căne; mi dize, știi tu ce voiū să-ți facū?
 «Să-ți daū chiverniselă și să te scotū ciraclū;
 «Să-ți daū o pānișōră, și prin calabalik,
 «Să-ți facū vînt, ca la alții, la vre-unū zapcirlik.»
 De locū vre-o trei metanii ș'ō temenea turnaiū,
 Și poala și papuculū smeritū îi sārutaiū;
 Ș'adoa-đi dimineță, cu șase slujitorū,
 Pornisemū, cu pitacu-mi, la plasă la Podgori.

III.

Aici apoi întōrce chichițe și dulapuri,
 Și tae frunză verde, și lafurū și talafuri;
 Trîntește havalele și mi de havaeturi,
 Pitacū peste pitacuri cu multe marafeturi,
 Beilicuri, cacirmale, și istoviri mulțime,
 Calipurū puse bine cu multă istețime.
 Și casa mi era plină, cămara încărcată,
 Cotețulū numāi pāsari, și burta totū umflată,
 De sumă de plocōne, de paseri și de miei,
 De unturi, cașcavale, curcani, gîște purcei;
 La mine bunulū plāșii, la mine se afla,
 Și pāngulița-mi seacă, creștea și se umfla;
 Ţeranul-lū lua groaza, cândū mă vedea prin sate,
 Cândū mă rāsteamū o dată, și bate și iar bate;
 Cândū stamū cu evghenie, privindu cu nepāsare
 Pe slujitorū, ce bice da sute pe spinare.
 Iarū cândū venea pitaculū de la Isprāvnicie,
 S'adunū birulū din sate, să-lū daū la visterie,
 Atunci imi mergea bine, atunci, atunci gheliluri,
 Atunci umpleamū chimirulū, atuncea chilipiruri
 Curgea ca plōia 'n casă-mi, cu mare berechetū,
 Ș'umpleamū, umpleamū chiseaolū, ca omū cu marafetū.
 Chiamamū prin volnicie la taht pe toți Ţeraniū,
 Și porunceamū ca'ndatā să'mi implinēsca baniū,
 Să vēndă totū ce are, și vite și copii
 Ca să plătescā birulū cinstitei vsterii.
 Iar p'altā parte însă pornēmū omeni mei,
 Să cumpere prin sate ciređi, turme de miei.
 Pe prețuri de nimica, de geaba potū să dîciū,
 Pe vre-o economie de lude saū bellicū.
 Iar cei sāraci ce n'aveaū nimicū ca să plătescā,
 Arū fi făcutū mai bine din Ţerā să dosēcā,
 Căci îi trîntēmū îndatā la grosū și la butucū,
 Și-ī injuramū turcește, de parcā eramū tarcū.
 Fāceamū sumă de lucruri care-mi plesnēu prin capū,
 Eramū tare și mare, și meșterū de dulapū.
 De plāngeri și ponōse n'aveamū de locū habarū;
 La curtea boerescă eramū la bunū nazar :
 Ș'apoi boerulū mare, boerulū getū-begetū,
 Știa cum merge trēba, știa de marafetū;
 Căci elū nu avea tēmă, era tare și mare,
 Și hoții chiar în casă-ī putea găsi scāpare.
 Agia să ndrāsnēsca, la vre-o impregurare,
 Să calce pragulū porții vre unū voerū mare?
 Ferita Domnulū d'asta! aci era cetate :
 Căți ndrāsnēu să intre, cu capetele sparte
 Eșeaū; și Aga ēnsuși, cu cōda 'ntre picioare,
 Iti înālta din ūmeri, bufnea de supārare,
 Și n'avea ce să fac : boeru era boerū,
 Cu multă evghenie, și mare pișicher.

VI.

Dar adi, vai! ce păcate l nu potū de locū pricepe,
 Cum s'a schimbatū refetulū, ș'ajunsū boeri-otrepē.

Ce s'a făcutū, spuneti-mi, a lorū ighemonie,
 Caftanuri, saltanaturū, și megalopropie?
 S'a dusū everghesia, s'a dusū și berechetulū;
 S'a dusū și boeria incetulū cu incetulū.
 Darū lucrulū celū mai mare de care mē totū mirū,
 E c'adi, ca și mojicii, boeriū plātescū birū.
 Sermană vreme veche, cândū drag-ō să mai vii,
 Cu brațele deschise la bietii binișlii?...
 1859, Octombriū.

PUBLIȚAȚIE

Pentru ultima oră, subt-scrisul, anunță pe o
 norabilii cetățeni, că nu este îngăduit a se da fo
 curi cu arme de ori-ce natură în capitală.

Poliția urmând să previe ori-ce rēu ar bātui
 societatea și securitatea publică, a dat ordinele
 cele mai severe tutulor agențiilor poliției, ca toți
 cei ce ar nesocoti acēstă mēsură de interes pu-
 blic; să fie pe dată arestați și dați justiției.

Prefect, R. D. Rosetti.

No. 20,145, 1867, Decembrie 8.

TEATRU ROMÂN

Duminică la 17 Decembre 1867

SE VOR JUCA PENTRU BENEFICIUL D-NEI M. PASCALY

GĂRGĂUNIŪ

Comedie în trei acte de la «Teatru Frances.»

BARBU LĂUTARU

Căntonetă comică de D-nu V. ALECSANDRI.

ANUL NOŪ

Comedie într'un act de la Teatru de «Gymnase.»

CHIRA NASTASIA

Căntonetă de D-nu V. ALECSANDRI.

SALA BOSEL

Marți la 26 Decembre 1867

MARE**BALŪ MASCATŪ**Aceste balluri vorū urma regulatū în totū
 cursulū cārnavalulū**DUMINECA, MARȚEA ȘI JOIA**Bufetulū și birtulū vorū fi bine și cu cea
 mai mare îngrijire assortate. Serviciu prompt.

Preciulū intrării 2 sfanți.

BIBLIOGRAFIALa Librăriile Daniilopolu, Socec și Ioanid se a-
 flă de vēndare :**VIATA A XII IMPERATORŪ**

de Caiu Suetoniu Tranquillu

Traducere din Latina în limba Romānescă ilustrată cu notițe de

G. I. MUNTEANU

Director și profesor la gimnasiul român din Brașov

Operă premiată și tipărită cu spesele D-lui Graf
 Scarlat Rosetti

Brașov, 1867. — Prețul 4 Sfanți.

Tipografia Lucrătorilo r Asociați



stab. lith. M.B. Baer

Cu frica lui D-deu, cu credință și cu amor de țerra se ve apropiati. —



— Nu vai jucării voi se fiu și eu Deputatū .
 — Dar esci încă copil, cum se pôte acêsta ?
 — Se pôte că mai sunt și alți elevi patrioți, si âncde
 un Blane_bec șef de partidă .

In hoc signo progressaveris —